

COMPRA, LEE, DIFUNDE
La Verdad nº 108
(junio de 2021)
La IV Internacional,
la pandemia y la lucha
contra el imperialismo

El significat de l'abstenció electoral a França

Esdeveniments polítics i socials que transcorren en aquest país germà han tingut i tenen una influència enorme sobre l'evolució de la situació a Espanya. L'avantguarda obrera i mes enllà, una bona part de la població miren, de vegades com a exemple, les mobilitzacions i conquestes del moviment obrer francès. No és per casualitat, des del passat la Revolució francesa ha estat presentada com el mirall en el qual es reflectien els anhels dels revolucionaris del nostre país, recentment el sorgiment dels "armilles grogues" i la posterior mobilització de sectors creixents dels treballadors en defensa del sistema públic de pensions va inspirar i va ajudar a la resistència a casa nostra.

És per això que ens ha semblat pertinent buscar una explicació a la històrica abstenció que ha sacsejat França a les eleccions regionals a dues voltes i en les que més de les dues tercers parts de l'electorat no ha votat.

D'entrada rebutgem l'explicació que el que estava en joc en aquestes eleccions era mínim.

En efecte, les regions a França no tenen la mateixa importància que a Espanya i l'abstenció en les penúltimes regionals en 2015 va ser del 50 per cent, o sigui que es tracta d'un fenomen que va creixent i que com pretenem demostrar és gairebé inversament proporcional a la mobilització social i política dels treballadors i la població, especialment la joventut.

UNA ADVERTÈNCIA DE FONDS

És bo citar la premsa, particularment la més conservadora. Així l'editorial de Le Figaro (comparable a l'ABC) del 21 de juny diu: "Si prop de 3 electors de cada 4 han escollit no votar no és el fruit de l'atzar ni un accident, és el signe d'una veritable SECESSIÓ democràtica, la demostració irrefutable del descrèdit que colpeja tots els partits tradicionals i en primer lloc el d'Emmanuel Macron (president de la República) que pretenia reduir la fractura democràtica, però també, sorprenentment al R.N (de Marine Le Pen) que existint des de fa temps no s'ha lliurat de la còlera dels francesos ... còlera que va alimentar ahir als "armilles grogues" i que alimenta avui aquesta dissidència cívica i demà si no es fa res, afegim nosaltres, una més que probable massiva explosió social.

En resum, una majoria de la població no veu cap sortida a les eleccions, ni en les institucions, tal que el mateix Le Figaro conclou que "la V República aquesta cremada".

Recordem a aquest respecte que la V república dona poders gairebé absoluts / monàrquics al president.

És evident que TOTS els partits polítics estan tocats, però particularment el partit del President, perquè en efecte si calculem la quantitat real de ciutadans amb dret a vot trobem que "La republica en marxa" (LREM, partit de Macron) només obté el 3,5 per cent dels vots.

I això passa a 10 mesos de les eleccions presidencials (maig del 2022) que pel que hem dit tenen una importància fonamental.

A la segona volta, el 27 de juny, l'abstenció s'ha repetit tot i la històrica campanya dels mitjans de comunicació i els partits per votar acusant a la població de tots els mals. Referent a això cal assenyalar la campanya de Marina Le Pen i la seva extrema dreta que perd més de la meitat del seu electorat.

Tots els discursos de la "imparable" pujada d'aquest corrent polític s'esvaeixen perquè per a la població tan és un partit com els altres, i en els ajuntaments que governa porta a terme la mateixa política.

PERÒ EL PODER VOL SEGUIR AMB LA MATEIXA POLITICA

La polítiques destructores dutes a terme per tots els governs des de fa desenes d'anys al servei del capital financer han conduït a una situació en què els hospitals estan col·lapsats com s'ha evidenciat amb la pandèmia, no com producte de la mateixa sinó de les retallades de mitjans des de fa anys.

El conjunt dels serveis públics, l'escola, la universitat, estan dislocats.

Podem multiplicar les dades, però n'hi ha una que concentra tots els mals producte d'aquesta política antisocial, antidemocràtica: a 40 anys la quantitat de treballadors que "viuen" dels menjadors socials ha passat d'un a VUIT milions; i això en la Cinquena economia mundial!! Però això si, s'han multiplicat la quantitat de milionaris.

L'actual govern, tot i la derrota electoral i de les divisions en el seu si ha declarat que pensa continuar amb la seva política mentre les divisions en el si de les institucions s'agreguen.

El govern va fer aprovar "La llei de Seguretat global", una llei semblant a la Llei Mordassa espanyola i aquesta llei va ser rebuïda a principis d'any per massives manifestacions, particularment de joves.

Ara el Consell d'Estat (òrgan amb poders judicials) ha censurat una sèrie d'articles

d'aquesta llei, el mateix que de la llei contra el separatisme (lleï que ataca en nom de la lluita contra el terrorisme, als ciutadans de religió musulmana) i també la reforma del subsidi d'atur, reforma que retallava els drets dels aturats.

I no obstant això el govern vol continuar amb la seva política. Així el diari patronal Les Echos escriu el dilluns 28 de juny "els partidaris de les reformes en el govern empenyen per dur a terme un gran cop plantejant l'endarreriment de l'edat de la jubilació als 64 anys (avui està en 62)".

Recordem que a principis de 2020 el govern va adoptar una reforma de sistema públic de jubilacions, atacant al sistema de repartiment. Al març, amb la pandèmia, va suspendre l'aplicació de la reforma i ara anuncia la retirada de la llei i la preparació d'una nova reforma. D'aquí, els anuncis dels portants del capital financer de la "necessitat" d'augmentar l'edat de la jubilació.

Ningú pot saber avui si s'atreviran a aquesta nova reforma, però en un altre sector com l'ensenyament, el ministre senyor Balnquer vol en el nou curs mantenir el tele-ensenyament, és a dir el debilitament qualitatiu de la qualitat de l'ensenyament públic.

No podem, ni tenim l'espai per descriure el conjunt de mesures en tots els sectors que ataquen els drets laborals i socials, a l'ocupació amb la multiplicació de plans de reestructuració industrials i també en nom de la "economia verda", però creiem necessari insistir en com s'expressa la resistència a França.

LA RESISTÈNCIA ENTRE ELS TREBALLADORS I LA JOVENTUT

D'entrada dir que si bé les formes poden semblar diferents dels treballadors i els joves francesos troben semblants dificultats per resistir als atacs del capital financer a través del govern.

A nivell general, no sense contradiccions, la majoria de la direcció de la Confederacions sindicals, més que ser tímides com abans sinó que "en nom de la lluita contra la pandèmia" s'inclinen per activa o per passiva a les directives del govern. No és una denúncia el que fem, és un fet.

La qual cosa no implica sinó tot el contrari que una multitud de mobilitzacions, començant en els hospitals, en moltes fàbriques i en la universitats, els treballadors i els estudiants busquen oposar-se per tots els mitjans a la política de govern.

En aquest terreny és significatiu el procés que es desenvolupa entre el jovent:

A la eleccions últimes el 87 per cent dels joves no ha anat a votar, i així un periodista de Le Monde el 23 de juny deia que "UNA ABSTENCIÓ ENTRE LA JOVENTUT MÉS FORTA A CADA ELECCIÓ, PERÒ UNA PARTICIPACIÓ CONTINUADA EN ELS MOVIMENTS DE PROTESTA"

És en aquestes condicions en què es desenvolupa una resistència tenaç encara que dispersa a causa de l'actitud com a mínim contemplativa de les grans organitzacions, mentre es tracta d'agrupar una força militant per combatre per la unitat en defensa de les reivindicacions.

En tot el país s'ha format, seguint l'estela de les armilles grogues i de múltiples sectors sindicals COMITES DE RESISTÈNCIA I RECONQUESTA, per la reconquesta dels drets adquirits en el 1936 i el 1945.

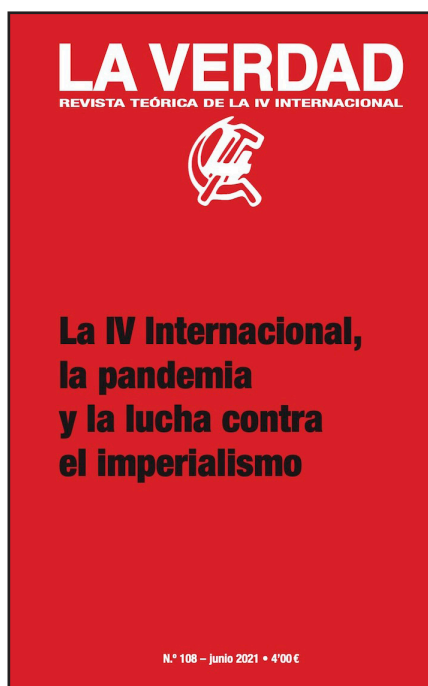
És a dir, en la vaga general de 1936 que va aconseguir la jornada de 40 hores i les vacances pagades entre altres coses i de 1945 en què amb les armes a la mà després de la derrota del nazisme es va aconseguir l'actual Sistema Públic de Pensions. Aquestes conques amenaçades o retallades formen part de l'acerb col·lectiu de la classe obrera i el seu manteniment o recuperació inspira totes les lluites avui.

És evident que a deu mesos de les eleccions presidencials aquestes qüestions seran centrals i s'han d'expressar en una nova abstenció massiva o el vot per candidats que les defensin.

L'evolució de la situació a França és paral·lela a l'espanyola, en particular la qüestió de les pensions i sens dubte s'exerceix una influència mútua.

La nostra responsabilitat és donar-li una forma organitzada i és així que en múltiples iniciatives de les plataformes de pensionistes a Espanya s'ha rebut el suport d'organitzacions franceses, també alemanyes. Actuem per reforçar aquesta línia d'actuació.

Els nostres compromisos ...

SUMARIO	
• La IV Internacional, la pandemia y la lucha contra el imperialismo	3
• La impotencia del Plan Bicentenario y los crónicos de la economía española	7
• COVID y Job Reset	27
• Europa: «Queremos vivir»	30
• 150.º aniversario. El «democratismo primitivo» de la Comuna... y los Chalecos Amarillos	35
• Birmania (Myanmar). A propósito del levantamiento popular contra el golpe de Estado militar del 1 de febrero	47
• Feminismo y revolución	55

SUMARIO

- La IV Internacional, la pandemia y la lucha contra el imperialismo 3
- La impotencia del Plan Bicentenario y los crónicos de la economía española 7
- COVID y Job Reset 27
- Europa: «Queremos vivir» 30
- 150.º aniversario. El «democratismo primitivo» de la Comuna... y los Chalecos Amarillos 35
- Birmania (Myanmar). A propósito del levantamiento popular contra el golpe de Estado militar del 1 de febrero 47
- Feminismo y revolución 55

Solicita tu revista y participa en los debates...

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta *Carta Setmanal*

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscrivis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A), 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
posicuarta.org
Busca'ns en Twitter: @posicuarta